

ZJEVENÍ EZECHIELOVO

Zjevení Ezechiellovo (apokalypsa) je závěrečnou kapitolou Knihy Ezechiellovy, napsané v letech 221 až 223 Nového letopočtu Ezechielem z Efratu, třináctým Prorokem Božím a je tudíž závěrečnou kapitolou celého Svatého písma. Obsahuje apokalyptický text o konci světa, kterému byl vždy prisuzován metaforický význam ve smyslu věčného boje mezi Bohem a svrženým andělem.

Vstupní slovo

1 Blaze těm, kdo předčítají toto proroctví a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je již blízko!

Povolání Ezechiela

Já Ezechiel, váš bratr, který má s vámi účast na soužení Prvého proroka i jeho kralování a vytrvalosti, dostal jsem se pro slovo boží na ostrov Trimos. Ocitl jsem se ve vytržení ducha a v den Páně uslyšel jsem za sebou hlas jako zvuk polnice: „Co vidíš, napiš do knihy a pošli všem služebníkům božím, neboť soudný den se přiblížil!“

Obrátil jsem se, abych viděl, kdo se mnou mluví. A když jsem tak učinil, spatřil jsem keř zahalený plameny a v nich stál boží posel, archanděl Gabriel, ve zlaté planoucí zbroji a s plamenným mečem v ruce. Když jsem ho spatřil, padnul jsem jako mrtev, ale on na mne vložil sou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem vyslancem prvního i posledního, Syna člověka i Otce božního, jenž má klíče k hrobu i životu. Napiš tedy, co jsi viděl – to, co jest, i to, co se má stát potom.“

List všemu lidu božimu

2 Těm, kdož v lůně Matky církve odpočívají a velebí Boha i Syna svatého, piši toto.

Kdo má uši, slyš,
co Bůh pravil církvi:
Tomu, kdo zvítězí,
dám jíst ze stromu života v Božím ráji.
Tomu kdo zvítězí,
tomu druhá smrt neublíží.
Kdo zvítězí
bude oděn bělostným rouchem
a jeho jméno nebude vymazáno z knihy života.
Kdo zvítězí,
toho učiním sloupem ve svém chrámě
a chrám již neopustí.
Tomu, kdo zvítězí,
dám moc nad národy;
bude je pást železnou berlou,
jako hliněné nádoby je bude rozbíjet.
Kdo zvítězí,
tomu dám usednout na trůn,
tak jako Prvý prorok usedl s Otcem na jeho trůn.
Kdo má uši, slyš,
co Bůh praví církvi.

Vidění boží moci

3 Potom jsem měl vidění. Hle, dveře do nebe otevřené, a ten hlas, který předtím ke mně mluvil a který zněl jako polnice, nyní řekl: Pojd' sem, a ukážu ti, co se má stát potom.“ Ihned jsem se ocitl ve vytržení ducha: A hle, trůn v nebi byl uprázdněn a Bůh stál vedle něj a krvácel. Okolo toho trůnu čtyři trůny jiné, každý pro jednoho krále světa. A na trůnech seděli králové Severu, Jihu, Východu a Západu, oděni v bělostné roucho a na hlavách koruny ze zlata. Však když jsem se znovu na čtyři krále podíval, spatřil jsem bestie obludné – první podobná lvu, druhá býku, třetí člověku a čtvrtá orlu. A bez ustání dnem i nocí volali:

„Čas tvůj se již naplnil, Bože všemohoucí,
a my budeme sytí tvým masem,
neboť padlý anděl kráčí v tvém stínu.“

Třikrát zapečetěnou knihu přijal Prorok

4 A v pravici toho, který krvácel, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou třemi pečeti. Tu jsem viděl velkého anděla, který vyhlásil mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit tři pečete?“ Ale nikdo na zemi ani pod zemí nebyl schopen tu knihu vzít a rozlomit její pečete.

Tu jsem viděl, jak mezi trůny stojí Prvý prorok, ten obětovaný za veškeré lidstvo, a přijal knihu z rukou toho, který krvácel.

A když tu knihu uchopil, svět se pohnul a plameny zahálily boží trůn. V tu chvíli čtyři bestie na svých trůnech začaly zpívat:

„Jsi hoden přijmout tu knihu
a rozlomit její pečete,
protože jsi byl obětován,
svou krví jsi Bohu vykoupil lidi,
ze všech kmenů, jazyků, národů a ras
a učinil je královským kněžstvem našeho Boha.
Však jsi hoden ujmout se vlády nad zemí,
která neblahořečí skutky tvé?“

A já pohlédl na zem a spatřil neřest, smilstvo, obžerství, závist a zlobu, všech sedmero hříchů naplněno bylo až po okraj a ďábel již tloukl na nebeskou bránu.

Hrůzy tří pečeti

5 Tu jsem viděl, jak Prorok, jenž byl Synem člověka, rozlomil první ze tří pečeti, a slyšel jsem, jak jedna z těch bestií řekla: „Pojd'!“ A hle, vyjel ohnivý kůň, a na něm jezdec, jenž dostal moc odejmout zemi mír, aby se všichni vraždili; a lidé se mu klaněli a provolávali slávu.

Tehdy Prorok hořce zaplakal nad věrolomností lidí

a rozlomil druhou pečeť. A vyjel druhý kůň a na něm jezdec, jeho jméno bylo Smrt a všichni se mu klaněli. Tehdy prorok zaplakal podruhé nad zlou vůlí lidí a rozlomil poslední pečeť. Před chrámem božím se zjevili ti, kdo byli zabiti pro Slovo boží a křičeli velikým hlasem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“

Tehdy Prorok zaplakal potřetí a naposled a jeho tvář se zahalila smutkem. Na nebi nastalo mlčení a bylo slyšet pouze d'ábla, jak burácí na brány nebeské.

Andělé s polnicemi

6 Potom jsem viděl, jak třem andělům, stojícím před bohem, byly dány tři polnice, každá jako rána boží za trest všem, kdož se odvrátili od Otce našeho.

Jiný anděl předstoupil před oltář, poklekl a zapěl modlitbu za všechny lidi. Tehdy se tři andělé s polnicemi připravili, aby začali troubit.

Hrůzy božích ran

Sestoupil jsem na zem a spatřil, jak po obloze letí orel, září jako Hvězda zkázy a přitom volá: „Běda, běda lidem, až zatroubí andělé se třemi polnicemi!“ Lidé však jeho volání neslyšeli nebo se odvrátili zrakem pryč.

A zatroubil první anděl: Nastal hladomor a smrt si přišla pro třetinu lidí. Obilí shnilo, ovoce prolezli červi a dobytek mřel.

A zatroubil druhý anděl, a na zem se snesl mor a smrt si přišla pro třetinu lidí. Pláč matek přehlušil dunění hromu a lidé padali na kolena a bědovali.

A zatroubil třetí anděl, a na zem padalo z nebe kamení a ohnivý déšť, který zničil třetinu měst a vesnic.

Dravé šelmy vládnou zemi

7 Tu jsem viděl, jak ze země vystoupila dravá šelma o čtyřech hlavách; na hlavách nesla koruny Severu, Jihu, Východu a Západu a na nich jména urážející Boha. A lidé se šelmě klaněli a vítali ji jako svého Spasitele. Tehdy se Bůh odvrátil od svých oveček a tvář Proroka se zahalila hněvem.

A bylo šelmě dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc urážet Boha po čtyřicet dva měsíce. A bylo jí dáno, aby vedla válku proti všem svatým a svedla veškerý lid, až se před ní pokloní všechny rasy, národy a jazyky.

Spolu s šelmou vylezli ze země bestie, aby se rozlezly po všech královstvích a škodili všude, kde ještě přebýval Duch svatý.

Ohlášení osudu

8 Tehdy sestoupil na zemi emisar Boží a hlásal těm, kdož chtěli naslouchat: „Teď musí boží lid osvědčit víru a trpělivost.“ V pravici svíral znamení a to znamení kladl na čela těch, kdož nepřestali

věřit. Když takto našel sto čtyřicet tisíc věrných, vrátil se ke svému Bohu a ten opět pohlédl na své stádo; a vyslal Proroka, jenž se stal Synem božím a zemřel na kříži, aby shromáždil své voje a vyrazil proti šelmě. Prorok tak učinil a oděl se v bílé roucho, na němž se skvěl nápis: Král králů a Pán pánů.

A viděl jsem dravou šelmu a čtyři krále země i falešného proroka a jejich vojska shromážděná, aby vyrazili do boje proti Proroku a proti jeho vojsku. Byli však poraženi a šelma i s falešným prorokem vrženi do ohnivého jezera, které páchlo sírou a které se nad nimi zavřelo. Ostatní byli pobiti a jejich těly se nasýtili draví ptáci.

Spoutání d'ábla a tisíciletá říše

9 Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má klíč od propasti a veliký řetěz. Zmocnil se šelmy i falešného proroka, spoutal je a uvrhl do propasti, kterou zapečetil, aby již nemohli klamat národy, dokud se nedovrší tisíc let.

Viděl jsem, jak Bůh, otec Prorokův, usedl na svůj trůn a jeho tvář se rozjasnila. Svrhl bestie, které seděly na trůnech králů a nechal na ně usednout ty, jimž byla svěřena železná berla.

Viděl jsem, jak chrám boží se otevřel a před ním stáli ti, kdož se nepoklonili šelmě ani jejímu falešnému proroku; a byli blahoslaveni a vstoupili do chrámu božího, aby se stali jeho sloupy. Ti ostatní byli zničeni hněvem božím a jejich duše zatraceny věčným prokletím.

Nové zjevení

10 Až se dovrší tisíc let, bude d'ábel propuštěn ze svého žaláře a vyjde, aby opět oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři.

Viděl jsem, jak na trůn usedli opět bestie a Bůh krvácel. Opět se rozlomí tři pečete a dopadnou tři boží rány. Falešný prorok bude kráčet po zemi a lidé se mu budou klanět a vzdávat mu úctu. Ze země vystoupí dravá šelma a půjde ve stínu falešného proroka.

Závěrečná slova

11 Když anděl dokončil, co pravit chtěl a já opět procitl, řekl mi: „Toto jsou slova věrná a pravá. Vše, co bylo zjeveno, stalo se a opět se stane. Pán Bůh, dávající Ducha Prorokům, poslal mě, svého anděla, abych ti toto sdělil a oznámil služebníkům božím, co se má brzo stát: Hle, přijdu brzo. Blaze tomu, kdo se drží proroctví této knihy.“

To jsem slyšel a viděl já, Ezechiel z Efrasu. A když jsem to viděl a spatřil, padl jsem na kolena a zapečetil knihu svého proroctví – tak strašná pravda to byla, že jsem chtěl národy ušetřit trýzně a pokušení. Anděl mi však pravil: „Nezapečeťuj tuto knihu, neboť co se má stát, stane se. I já jsem pouhým služebníkem a čas je blízko.“